3 S.C.R. సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు 181

1960
డిసెంబర్, 12.

స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ మరియు ఇతరులు
వర్సెస్
సి.ఎమ్. ఫ్రాన్సిస్ మరియు కొ.
[జె.యల్. కపూర్, ఎమ్.హిదయతుల్లా, జె.సి.షా, న్యాయమూర్తులు]

సేల్స్ టాక్స్ – వసూలు [రికవరీ] అధికృత వ్యవస్థల ముందు ఉన్న తరుణోపాయాలు – (1898వ సంవశ్చరపు 5 వ చట్టం) 1898 క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ , సెక్షన్ 386(1) (బి) – [1125 మలయాళ శక సంవశ్చరపు 11 వ చట్టం] ట్రావన్‌కోర్ కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ సెక్షన్లు 13 మరియు 19.

ప్రతివాదులు ట్రావెన్‌కోర్ కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ ప్రకారం అమ్మకం పన్ను [సేల్స్ టాక్స్] కు మదింపు చేయబడ్డారు మరియు వారిపై అమ్మకపు పన్ను బకాయిల భూమి శిస్తు బకాయిలు సంబంధించిన ఉన్నట్లుగా వసూలు [రికవరీ] కోసం చట్టంలోని సెక్షన్ 13 కింద చర్యలు [ప్రొసీడింగ్స్] ప్రారంభించారు. ఆ చర్యలు [ప్రొసీడింగ్‌లు] ఫలించలేదు. ఆ తర్వాత చట్టంలోని సె. 19 కింద భాగస్వాములపై అభియోగము [ప్రాసిక్యూషన్] ప్రారంభించబడగా నేరాన్ని అంగీకరించినందున మేజిస్ట్రేట్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 386(1) (బి) క్రింద వారెంట్లు జారీ చేసి అమ్మకం పన్ను [సేల్స్ టాక్స్] బకాయిల వసూలు [రికవరీ] కోసం బకాయిని ఆ కోర్టు విధించిన జరిమానా వసూలు చేసే రీతి లోనే వసూలు చేయాలని జిల్లా కలెక్టర్‌కు వారెంట్లు పంపడమైనది. అధికారులు మళ్లీ ట్రావెన్‌కోర్ కొచ్చిన్ రెవెన్యూ రికవరీ యాక్ట్ , 1951 తో పాటు చట్టంలోని సెక్షన్ 13 కింద చర్యలు ప్రారంభించి మరియు కొన్ని ఆస్తులు జప్తు [అటాచ్] చేయబడ్డాయి. ప్రతివాదులు తమపై సెక్షన్ 19 క్రింద అభియోగం చేయగా మేజిస్ట్రేట్ వారెంట్లు జారీ చేసినందున చట్టంలోని 13 కింద రికవరీ ప్రక్రియ ఎంత మేరకు అందుబాటులో లేదు అని వాదించిరి.

ప్రశ్న ఏమిటనగా చట్టం యొక్క 13 పై సెక్షన్ 19 ను ప్రభావం చేయగలదా.

నిర్దేశించబడిన పన్ను బకాయిల రికవరీ కోసం ట్రావెన్‌కోర్ కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ చట్టం లోని సెక్షన్లు 13 మరియు 19 ఒకదానికొకటి విధ్వంసకరం గా లేనందున మరియు చట్టంలో స్పష్టమైన

పదాలతో లేదా అవసరమైన సూచనల ద్వారా నిర్దేశించినట్లయితే తప్ప, ఒక తరుణోపాయం మరొక దాన్ని మినహాయించబడనందున, రెండు నివారణలు అధికారులకు తెరిచి ఉంటాయి మరియు వారు వారి ఎంపికలో ఎవరినైనా ఆశ్రయించవచ్చు.

శంకర్ సబాయి v. దిన్ దయల్ , ఐ.యల్.ఆర్ [1889] 12 అలహాబాద్ 409 (ఫుల్ బెంచ్ FB), 418, ఆమోదించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.279 ఆఫ్ 1959.

కేరళ హైకోర్టు 1956 సంవత్సరపు 87 నెంబరు గల ఒరిజినల్ ధరఖాస్తు పై నవంబర్ 18, 1957 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా వచ్చిన అప్పీల్,

అప్పిలెంట్ల కోసం ఎవి సయ్యద్ ముహమ్మద్.

ప్రతివాదులు హాజరు కాలేదు.

1960. డిసెంబర్ 12. కోర్టు తీర్పును గౌరవ న్యాయమూర్తి హిదయతుల్లా, వెలువరించారు.-

ఇది నవంబర్ 18, 1957 నాటి కేరళ హైకోర్టు రాజ్యాంగంలోని 226 కింద ఒక పిటిషన్‌లో ఆమోదించబడిన నిషేధం రిట్ [ప్రొహిబిషన్ రిట్] జారీ చేసిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఈ కోర్టు యొక్క ప్రత్యేక అనుమతితో కూడిన అప్పీల్. కేరళ రాష్ట్రం మరియు కొట్టాయం మరియు కంజిరపల్లి తాలూకాలోని తహశీల్దార్లు అప్పీలుదారులుగా ఉన్నారు మరియు భాగస్వామ్య సంస్థ అయిన సి.యం.ఫ్రాన్సిస్ & కో. మొదటి ప్రతివాది మరియు సంస్థ యొక్క భాగస్వాములు మిగిలిన ప్రతివాదులు.

ప్రతివాదులు మిరియాలు , అల్లం, తమలపాకులు మొదలైన కొండ ఉత్పత్తులలో వ్యాపారం చేస్తున్నారు మరియు 1950 నుండి 1954 సంవత్సరాలలో ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ 1125 వ సంవశ్చరపు 11 వ చట్టం (చట్టం వలె సూచి ంపబడును) ప్రకారం అమ్మకపు పన్నుకు అంచనా వేయబడ్డారు. ప్రతివాదులు రూ. 1,01,716-4-3 పన్నుగా చెల్లించవలసి ఉన్నది. 1954లో వారిపై సెక్షన్ 13 కింద విచారణ చర్యలు ప్రారంభించారు. చట్టంలోని 13 సెక్షన్‌లో నిర్దేశించిన విధంగా పన్ను చెల్లించకపోతే , మొత్తం గాని లేదా మొత్తం దానిలో మిగిలి ఉన్న కొంత భాగాన్ని భూమి శిస్తు ఆదాయానికి సంబంధించిన బకాయి ఉన్నట్లుగా వసూలు చేయ వచ్చు. ఆ ప్రొసీడింగ్‌లు ఫలవంతం

కాలేదని, పొన్‌కున్నంలోని ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో భాగస్వాములపై చట్టంలోని సెక్షన్ 19 క్రింద అభియోగం [ప్రాసిక్యూషన్] చేసినట్లు తెలుస్తోంది. 2 నుండి 5 మంది ప్రతివాదులు నేరాన్ని అంగీకరించారు మరియు మేజిస్ట్రేట్ అక్టోబర్ 18, 1955న ఈ క్రింది విధంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు:

"శిక్ష లేదా ఇతర తుది ఉత్తర్వు: ముద్దాయిలు [A 1 నుండి A 4] వరకు ఒక్కొక్కరికి రూ. 50/- జరిమానా చెల్లించాలని అట్లు చెల్లించని యడల ఒక్కొక్కరు ఒక నెలపాటు సాదారణ ఖరాగార [జైల్] శిక్ష అనుభవించాలని శిక్ష విధించబడింది. A 1 నుండి 4 వారు 1950 నుండి 1954 సంవత్సరాలకు అమ్మకపు పన్నుగా చెల్లించాల్సిన రూ. 1,01,716-4-3 డిమాండ్‌పై చెల్లించడంలో విఫలమయ్యారని అంగీకరించారు. స ంబదిత అధికారి ద్వారా , వారి నుండి ఈ మొత్తం Cr.PC యొక్క నిబంధనలు . ప్రకారం క్రిమినల్ జరిమానాలను వసూలు చేయడం కోసం , కోర్టు ప్రతి నిందితుని నుండి వ్యక్తిగతంగా మరియు వారందరికీ కలిపి విధించిన జరిమానా వలె A 1 నుండి 4 వరకు , సంయుక్తంగా లేదా అనేకంగా, వ్యక్తిగతంగా లేదా సమిష్టిగా అమలు చేయబడుతుంది అని ఆదేశించినది. వసూలు [రియలైజ్] కోసం చర్యలు తీసుకోండి."

సెక్షన్ 386 (1) (బి) కోడ్ ఆఫ్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కింద వారెంట్లు కొట్టాయం జిల్లా కలెక్టర్‌కు అమ్మకం పన్ను బకాయిల రికవరీ కోసం జారీ చేయబడినవి.

చట్టంలోని సెక్షన్ 13 కింద, ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రెవెన్యూ రికవరీ చట్టం , 1951 (VII ఆఫ్ 1951)లోని నిబంధనలతో చదివితే వచ్చే భావం తో , ఆ మొత్తాన్ని భూమి శిస్తు బకాయిలుగా రికవరీ చేయుటకు, రెండవ మరియు మూడవ అనగా అప్పీలుదారులు – కొట్టాయం మరియు కంజిరపల్లి తాలూకాల తహశీల్దార్ల అధికార పరిధిలోని ప్రతివాదులకు చెందిన కొన్ని ఆస్తులను జప్తు [అటాచ్] చేసి , అధికారులు మళ్లీ చర్యలు ప్రారంభించారు. ఆ సంస్థ రాజ్యాంగంలోని 226 అధికరణ కింద రెవిన్యూ రికవరీ యాక్ట్ కింద బకాయిల వసూలు [రియలైజ్] కి సంబంధించిన ప్రొసీడింగ్స్‌ను రద్దు చేయాలి అని రిట్ ఆఫ్ ప్రొహిబిషన్ లేదా ఇతర ఆర్డర్ లేదా డైరెక్షన్ ద్వారా ఈ మేరకు తమపై కేసు రద్దు చేయాలని పిటిషన్ దాఖలు చేసింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 19 కింద మేజిస్ట్రేట్ వారెంట్లు జారీ చేసినందున , సెక్షన్ 13 కింద రికవరీ ప్రక్రియ అందుబాటులో లేదు అని వారు వాదించారు . క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 386 ప్రకారం వారెంట్ ఒక డిక్రీగా పరిగణించబడుతుంది అని మరియు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ప్రకారం డిక్రీల అమలుకు వర్తించే ప్రక్రియ ప్రకారం అమలు చేయాలి అని వారు వాదించారు.

అందువలన, చట్టంలోని సెక్షన్ 19 కింద ప్రక్రియ తెరచి ఉంచబడ లేదని మరియు కొనసాగించడం సాధ్యం కాదు అని మనవి చేశారు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 19, ఇది సంబందించినంత [మెటీరియల్] గా ఉన్నంతవరకు , ఈ క్రింది విధంగా చదవబడుతుంది:

"ఎవరైనా వ్యక్తి...........................

(బి) ఈ చట్టం కింద అతనిపై మదింపు చేయబడిన ఏదైనా పన్ను అనుమతించబడిన సమయంలో చెల్లించడంలో విఫలమైతే, లేదా

(డి) అతని పై అంచనా వేయబడిన ఏదైనా పన్ను చెల్లింపును మోసపూరితంగా ఎగవేసినా.......... మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా నేరారోపణ నిర్ధారణ చేయబడినప్పుడు , వెయ్యి రూపాయల వరకు జరిమానా విధించబడుతుంది మరియు క్లాజ్ (బి) , (డి) కింద నేరారోపణ చేయబడిన వ్యక్తి , చెల్లించడంలో విఫలమైన లేదా ఎగవేసిన పన్నును మేజిస్ట్రేట్ ఆర్డర్‌లో పేర్కొన్నట్లు ఆ విధంగా పేర్కొన్న పన్ను బకాయిని అమలులో ఉన్న సమయానికి సంబంధించిన విధానం లో క్రిమినల్ కోడ్ ప్రకారం జరిమానాగా తిరిగి పొందబడుతుంది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 13 సాధారణ చట్టం యొక్క స్వభావాన్ని కలిగి ఉంది అని చట్టంలోని 19 తో క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 386 తో చదవబడి నపుడు అది సెక్షన్ 13 పై పైచేయి గా ఉంటుందని హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు ఈ ప్రశ్నకు సంబంధించి అభిప్రాయపడ్డారు . అయితే, సెక్షన్ 19 కింద అందుబాటులో అన్ని ప్రక్రియలు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 386 ఉండినందున సెక్షన్ 386 ద్వారా ఏమీ రాలేక పోయినా, సెక్షన్ 19 కింద విచారణలు జరిగితే ఏమి జరుగుతుందో నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదు అని వారు భావించారు. ఈ ప్రశ్న తలెత్తితే , దానిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటామని వారు గమనించారు. నిషేధిత రిట్‌ను హైకోర్టు మంజూరు చేసింది.

ప్రతివాదులు ఈ కోర్టుకు హాజరుకాలేదు. చట్టంలోని అన్ని సంబంధిత నిబంధనలకు మా దృష్టిని ఆకర్షించిన అప్పీలుదారుల కోసం వాదించిన న్యాయవాదిని మేము విన్నాము. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 13 పై సెక్షన్ 19 పైచేయి గా ఉంటుందా అనే ప్రశ్న తలెత్తుతోంది . రెండు విభాగాలు పన్ను ఎగవేతదారు బకాయిల రికవరీ విధానాన్ని నిర్దేశించాయి మరియు హైకోర్టు ఇప్పటికే గుర్తించినట్లుగా, పన్నుబకాయి కు

చెందిన చర మరియు స్థిరాస్తులను అటాచ్‌మెంట్ చేయడం మరియు విక్రయించడం ద్వారా రికవరీ ప్రక్రియను వర్తింపజేయడానికి దారి తీస్తుంది. రికవరీ మోడ్‌కు సంబంధించినంతవరకు , వాటి మధ్య చాలా సాధారణమైనవి ఉన్నందున , ఒక ప్రక్రియ మరొకదాని కంటే అసాధారణమైనది అని చెప్పలేము. సెక్షన్ 19 ప్రకారం మొత్తాన్ని రికవరీ చేయడంతో పాటు, నేరస్థుడిని దోషిగా నిర్ధారించి జరిమానా విధించే లేదా జరిమానా చెల్లించడంలో విఫలమైతే జైలు శిక్ష విధించే అధికారాన్ని మేజిస్ట్రేట్‌కి ఇస్తుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , రికవరీకి సంబంధించిన రెమెడీల్లో ఏదీ మరొక దానికి విధ్వంసకరం కాదు . ఎందుకంటే రెండు రెమెడీలు తెరిచి ఉంటే , ఆ మొత్తాన్ని రికవరీ చేసే అధికారుల ఎంపికలో రెండింటినీ ఆశ్రయించవచ్చు. శంకర్ సహాయ్ వర్సెస్ దిన్ దయల్ ILR (1889) 12 All- 409 (FB), 418 కేసులో గౌరవ న్యాయమూర్తి మహమూద్ , ద్వారా గమనించబడినట్లుగా, చట్టం రెండు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ పరిష్కారాలను అందించే చోట , ఎవరు పరిహారం క్లెయిమ్ చేస్తారో వారికి ఒకదానిని మరొకటి రద్దు [డిబార్] చేస్తాదని భావించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని , అందువల్ల రెండూ అతనికి తెరిచి ఉండాలని అర్థం చేసుకోవాలి. ఒక పరిష్కారాన్ని మరొకదానికి మినహాయించాలని స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన సూచనల ద్వారా శాసనం నిర్దేశించకపోతే, పైన పేర్కొన్న గౌరవ న్యాయమూర్తి మహమూద్ , యొక్క పరిశీలనలు తప్పనిసరిగా వర్తిస్తాయి. మా అభిప్రాయం ప్రకారం శాసనం లో నిషేదం ఉంటే మినహా రెండు నివారణలు ఉన్నప్పుడు అధికారులకు వారి ఎంపికలో వాటిలో దేనినైనా ఆశ్రయించవచ్చు.

అప్పీల్ అనుమతించబడినది , మరియు హైకోర్టు తీర్పును రద్దు చేయాదమైనది. ప్రతివాదులు హాజరు కానప్పటికీ, కేసు పరిస్థితులలో మేము ఇక్కడ మరియు హైకోర్టులో ఖర్చులను వారు చెల్లించాలని మేము ఆదేశిస్తున్నాము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.